

מ"ת 16409/06/19 - מדינת ישראל נגד מאור כהן, אטינקוט טשומה, בני זאודה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

מ"ת 16409-06-19 מדינת ישראל נ' כהן (עציר) ואח'

לפני כבוד השופטת שלומית בן יצחק
המבקשת
נגד

המשיבים
1. מאור כהן (עציר)
2. אטינקוט טשומה (עציר)
3. בני זאודה (עציר)

החלטה בעניין המשיבים 2 ו-3

לפני בקשה להארכת מעצרו של המשיבים 2 ו-3 עד לתום ההליכים המשפטיים. עניינו של המשיב 1, הנאשם הנוסף בתיק שבכותרת, קבוע בנפרד.

רקע ותמצית טענות הצדדים

כתב האישום ובקשת המעצר

1. כנגד המשיבים הוגש ביום 7.6.2019 המיחס להם עבירות של קשירת קשר לביצוע עבירות התפרצות לדירת מגורים וגניבה ממנה, וכן היזק לרכוש במזיד בצוותא. למשיב 3 יוחסו אף עבירות של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית בלבד, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו והחזקת מכשירי פריצה.

2. דירת המתלוננת ממוקמת באותו הרחוב בו מתגורר משיב 3 (הוא - בבנין מס' 9; היא - בבנין מס' 29). על-פי עובדות כתב האישום, עובר ליום 22.5.19, בשעה 13:30, קשרו המשיבים קשר לביצוע עבירות התפרצות וגניבה. לשם קידום הקשר, נפגשו שלושת המשיבים מתחת לביתו של משיב 3 בשעה 13:00, והחלו ללכת אל עבר דירת המתלוננת בשעה 13:15. בשעה 13:30 התפרצו המשיבים לדירת המתלוננת, כאשר משיב 1 נותר בסמוך לדירת המתלוננת, במטרה לאבטח את המשיבים 2 ו-3. אלה התפרצו בפועל לדירה באמצעות החדרת תותב עטוף ברדיד אלומיניום לחור המנעול והזזת פני המנעול, ובכך הסבו נזק למנעול דלת הדירה. בדירה, שברו המשיבים 2-3 את דלת חדר השינה, שהיתה נעולה, על מנת להיכנס לחדר זה ונטלו משם סך 5,000 ₪ וכן תכשיטים רבים.

3. המשיבים שבו לדירת המשיב 3, שם, התקשר משיב 1 למעורב נוסף, בשם קובי אורן, ותיאם איתו הגעתו לדירת המשיב 3. אורן הגיע לבנין בו מתגורר המשיב 3, נכנס לדירתו, שם קיבל לידי חלק מהתכשיטים תמורת סכום שאינו ידוע למאשימה, ולאחר מכן יצא מהבנין בשעה 15:07.

4. בסמוך לאחר מכן הגיעו שני שוטרים לדירת המשיב 3. לאחר שדפקו על דלת הכניסה, פתח משיב 2 את הדלת ומשיב 3 השליך כוס מלאה באקונומיקה, ובה תכשיטי המתלוננת שלא הועברו לחזקת אורן.

5. עוד צוין, כי בנסיבות אלו החזיק המשיב 3 בדירתו 61.34 גרם (נטו) סם מסוכן מסוג קנבוס, מחולק ל-13 שקיות.

6. כן נטען, כי משיב 3 החזיק בנעליו שני רידי אלומיניום המיועדים לפתיחת מנעול צילינדר. כבר כעת יצוין כי מדובר בטעות. האדם שהחזיק בנעלו רידיים אלה הוא המשיב 2 ולא המשיב 3 (ראו: מזכר יב'). עוד אציין כי רק למשיב 3 יוחסה עבירת החזקת כלי פריצה, וזאת - ככל הנראה - עקב הייחוס המוטעה של המצאות רידי האלומיניום בנעלו (על אף שעובדות סעיף 3 לכתב האישום מייחסות למשיבים 2 ו-3 שימוש בכלי פריצה זה במהלך ההתפרצות לדירה).

7. בד בבד להגשת כתב האישום הוגשה אף בקשה למעצרו עד תום ההליכים המשפטיים של שלושת המשיבים. בבקשה פורט הרקע הראייתי שיש בו על מנת למבסס, לשיטת המאשימה, הרשעתם של המשיבים בדיון, עברם הפלילי של המשיבים וטיעון המדינה בנוגע לחומרת המיוחס להם.

8. במועד הגשת כתב האישום והבקשה דחה בית המשפט (כבוד השופט ד. אמיר) בקשת בא כוחו דאז של המשיב 2, כי זה ישתחרר ממעצרו עוד טרם דיון מסודר בראיות וקבלת תסקיר שירות המבחן. מעצרו של המשיבים הוארך עד החלטה אחרת. לבקשת באי כוח המשיבים, משיקולי יומנם, נשמע הטיעון בפעימות שונות. כאמור, טרם נערך דיון בעניין הראיות הנוגעות למשיב 1 והחלטתי זו היא בעניין המשיבים 2 ו-3 בלבד.

טיעוני המבקשת

9. באת כוח המדינה ביקשה להורות על מעצרו של המשיבים, ובטיעוניה הפנתה למפורט בבקשה, וכן למצרף הראייתי המורכב מעדויות עוקבים, השיחות שנקלטו בעמדת האזנת הסתר, התנהלות המשיבים ואורן במהלך יום ההתפרצות, לעובדה כי התכשיטים נתפסו בדירת המשיב 3, וזה ניסה להפטר מהם, ולכך שהמשיבים, ככלל, בחרו לשמור על זכות השתיקה ולא השיבו לשאלות שהוטחו בהם בנוגע לפרטי העבירות המיוחסות להם.

טיעוני המשיב 2

10. בא כוחו של המשיב 2 הסכים לקיומן של ראיות לכאורה, אך טען כי חל בהן כרסום ממשי. עוד טען כי שחרורו

של אורן, בהסכמת המאשימה כבר בשלב הגשת הצהרת התובע, אף שהעובדות המיוחסות לו שונות, מקים טענת אפליה המשליכה על ענין מרשו.

טיעוני המשיב 3

11. בא כוחו של המשיב 3 חלק על קיומו של ראיות לכאורה בכל הנוגע לעבירת ההתפרצות, וביקש אף הוא כי עניינו של מרשו יבחן על פי אמות המידה שננקטו בעניין אורן. נטען, כי בהעדר מידעים בנוגע למשיב 2, פעילות המשטרה שעניינה עיקוב וביצוע האזנות סתר לא כוונה כלפי מרשו. עוד נטעם, כי בניגוד ליתר המשיבים, משיב 3 לא נצפה צועד לעבר דירת המתלוננת ואינו קשור לשיחה שנקלטה בעמדת האזנת סתר, בה, לטענת המאשימה, נשמע משיב 2 אומר למשיב 1 כי הוא "בפנים". לטענתו, על אף שבחלק מדוחות העיקוב צוין כי כיסי המשיבים 2 ו-3 היו נפוחים, אין הדבר מביא למסקנה כי הכילו תכשיטי המתלוננת וכי עוקב אחד, שהבחין בכיסוי התפוחים של המשיב 2, לא ציין עובדה זו בנוגע למרשו. בנוסף ציין, כי ההתפרצות התרחשה בין השעות 09:30-16:30, ולא ניתן להגיע למסקנה בדבר קיומה של חזקת תכופה הקושרת מרשו להתפרצות.

12. בא כוח המשיב 3 לא חלק על קיומן של ראיות לכאורה לעניין תפיסת הסמים, אף כי הודגש כי המשטרה לא האמינה לטענת המשיב 3 כי הסמים שלו. כן הוסכם, כי קיימות ראיות לכאורה לעניין השלכת התכשיטים. אשר לחיפוש, אף כי הוסכם דבר קיומו של חשד סביר שהצדיק עריכתו, נטען כי דוח החיפוש נערך בדיעבד ומדובר במחדל של ממש.

13. יצוין, כי במהלך הדיון, לאחר שנטען כי צו האזנת הסתר לא היה בתוקף ביום ההתפרצות, הציגה באת כוח המדינה אישור בדבר הארכת תוקפו של צו זה גם לאחר מועד זה.

קיומן של ראיות לכאורה

14. עיינתי בחומר הראיות. עיין כאמור מוביל למסקנה כי קיימת תשתית ראייתית נסיבתית, שבכוחה להביא להרשעתם של המשיבים 2 ו-3 מעבר לכל ספק סביר (בש"פ 8087/95 **זאדה נ' מדינת ישראל**, פ"ד נ(2) 133, 147-146 (1996)).

החזקה התכופה

15. אין מחלוקת כי דירת המתלוננת נפרצה. על פי העולה מעדויות המתגוררים במקום, ההתפרצות יכולה היתה להתרחש בין 09:00-09:30, אז יצא האב, האחרון מבני הבית, מהדירה לשעה 16:00, אז שבה הבת לדירה (ראו: דוח פעולה מסומן א'). עם זאת, נתפסו תכשיטי המתלוננת, שמקורם בדירה שנפרצה, בחזקתו של אורן, שיצא מדירת המשיב 3 בשעה 15:07.

16. כידוע, החזקה התכופה היא חזקה עובדתית המבוססת על ניסיון החיים. לפיה, ככל שבידי אדם רכוש גנוב, פרק זמן קצר לאחר גניבתו, ניתן להניח מעורבותו בעבירה בה הושג. מדובר במבחן גמיש, תלוי נסיבות, במסגרתן יש לבחון

טיבם וכמותם של הפריטים הגנובים ומשך הזמן בין האירוע הפלילי לבין תפיסתם.

17. בעניינו: בידי המשיבים נמצאו תכשיטים שמקורם בדירת המתלוננת. בהינתן התרחיש המיטבי למשיבים, טווח הזמנים בו יכלה ההתפרצות להתרחש הוא בין השעות 09:00 - 15:07, מועד מעצרו של אורן. מדובר בפרק זמן שמשכו כשש שעות בלבד. בנוסף, ההנחה המסתברת היא כי שוק התכשיטים הגנובים, בניגוד לכלי רכב או מכשירי טלפון גנובים, הוא ייעודי ומצומצם כך, שהעברת הרכוש הגנוב במקרה דנן, מוקשה יותר.

18. משקלה של החזקה עולה ביחס ישיר למידת הקלות בה יכול הנאשם להפריך את אמיתותה על-ידי הצעת הסברים חלופיים להימצאותם של הטובין הגנובים בידיו (ע"פ 5492/11 אלרחמן נ' מדינת ישראל, פסקאות 18-19 (5.8.2012)). הסברים כאמור לא נתנו מפי מי מהמעורבים בפרשה.

19. די היה בכך על מנת לקבוע קיומן של ראיות לכאורה. אלא שמערכת הראיות המשתקפת מחומר החקירה מסבכת את המשיבים 2 ו-3 לא רק מכוחה של חזקה זו. נפנה כעת ונבחן את יתר הראיות הקיימות בתיק.

העיקוב

20. ביום האירוע בוצע מעקב משטרתי אחר המשיב 1 ויתר המעורבים. על-פי נתוני דוחות העיקוב וסיכומם בדוח המרכזת מתקבל לוח הזמנים הבא:

א. המשיב 1 והמשיב 3 יצאו בשעה 12:57 מבית האחרון.

ב. בשעה 13:16 נצפו המשיבים 1 ו-2 הולכים ברחוב רבינוביץ (הרחוב בו ממוקמת דירת המשיב 3 ודירת המתלוננת) לכיוון קהילת סלונים (רחוב החוצה את רחוב רבינוביץ לכיוון המספרים הגבוהים יותר).

ג. בשעה 13:24 נצפה המשיב 3 הולך לאותו כיוון. על פי דוח עוקב 7061 הלך המשיב "לכיוון קהילת סלונים"; אבהיר, כי לא נטען כי פנה בפועל לרחוב זה.

ד. בשעה 13:31 תועד המשיב 1 משוחח במכשיר הטלפון מול בנין 27 (דירת המתלוננת, כאמור לעיל, ממוקמת בבנין הסמוך). פלט השיחות של השניים מצביע על כך שהשיחה החלה בשעה 13:30, ונמשכה כשלוש דקות ומחצה. שיחה זו נקלטה אף בעמדת האזנת הסתר שהוצבה על המשיב 1. על כך בהמשך.

ה. בשעה 13:49 נראה המשיב 3 הולך מכיוון בנין 27 ואחריו הולכים המשיבים הנוספים. כיסיהם של המשיב 3 ו-2: "נפוחים". השלושה נכנסו ללובי בנין המשיב 3.

ו. בשעה 14:47 הגיע אורן ועלה לקומה 4 בבנין זה (בקומה זו ממוקמת דירת המשיב - ראו דוח פעולה מסומן כ').

ז. אורן יצא מדירת המשיב 3 בשעה 15:07 ונעצר מייד לאחר מכן.

ח. בשעה 15:11 נצפה "בחור אתיופי, לבוש גופיה לבנה" משליך מדירת המשיב 3 כוס פלסטיק מלאה נוזל ובעלת "תכולה זהובה", נכנס פנימה וסגר את התריס. לא היתה מחלוקת בדבר קיומן של ראיות לכאורה בדבר זהותו של המשיב 3 כמשליך הכוס או לגבי העובדה כי זו הכילה אקונומיקה ותכשיטים שנגנבו מדירת המתלוננת.

21. אדגיש, כי הראיות מצביעות על כך שאורן (המכונה "ארמוני" בתמלולי עמדת האזנת הסתר) לא נטל חלק בהתפרצות עצמה. הוא אינו מאוכן בסמיכות לדירת המתלוננת בשעות הרלבנטיות ולא נצפה, בניגוד למשיבים, בסמיכות לה. הוא מגיע לדירת המשיב 2, לבקשתו הטלפונית של המשיב 1, כשבידו משקל וזכוכית מגדלת. שיחת הטלפון אליו נעשית בסמיכות לשובם של שלושת המשיבים לדירה וביוזמת המשיב 1. חלק מהתכשיטים נתפסו ברשותו, חלקם האחר הושלך מדירת המשיב 3, על ידי המשיב 3.

איכוני המעורבים על פי מחקרי התקשורת

22. שיוך מספרי הטלפון הרלבנטיים למעורבים מצוי במזכר המסומן נז'. מפלטי האיכון בעניין המעורבים עולה כי המשיב 3 מאוכן לאורך כל יום 22.5.19 ברחוב ניסנבאום, הסמוך לרחוב בו הוא מתגורר (ולאחר מעצרו: באשדוד). המשיב 2 ממוקם ביום זה, החל מהשעה 12:20, ברחוב האמור. מנגד, אורן ממוקם בבת ים ובחולון וביפו בשעות הבוקר עד השעה 14:12 ורק החל מהשעה 14:18 הוא מאוכן בבת-ים. בשעה 14:50 מאוכן אורן ב"קניון בתימון בת-ים", שם מאוכן אף המשיב 1, החל מהשעה 14:16 (בעת ששהה בדירת המשיב 3, לאחר שובו, ושובם של שני המשיבים האחרים, מצעידתם ברחוב רבינוביץ).

עמדת האזנת הסתר

23. על המשיב 1 הוצבה עמדת האזנת סתר. ביום האמור, בין השעה 13:30:56-13:34:24, נערכת שיחה בין המשיב 1 למשיב 2; מספרה של זו 280. אף כי לא מצאתי בתיק החקירה כי נערך זיהוי לקולו של המשיב, השיחה בוצעה ממספר הטלפון המשמש משיב זה (ראו גם כותרת הודעותי במשטרה) והוא אף נצפה משוחח "בטלפון שברשותו" על ידי עוקב 795 וזאת בשעה 13:31. משיב 2 הוא יוזם השיחה והוא נשמע שואל את המשיב 1 האם הוא "בפנים". לכך משיב משיב 1 "אני בפנים" ולאחר שתיקה ממושכת נשמע אומר: "בוא לפה, סגור את הדלת". עוד אציין, כי בא כוחו טען כי השיחה מסתיימת בשעה 14:50, אך לא כך הוא הדבר (הן על פי תמלול שיחה 280; הן על פי מחקרי התקשורת).

24. ככל שההתפרצות ארעה בשעה 13:30, וזו המסקנה הלכאורית המתגבשת, קשה לקבל כי המשיב 2 שוחח עם

אחר, שאינו המשיב 3. טענת המאשימה כי המילים האחרונות כוונו למשיב 2 - סבירה והגיונית. המשיבים 2 ו-3 מכירים ומיוודים (ראו גרסת בת זוגו של המשיב 2 בחקירתה הראשונה). בשלב בו המשיב 1 נצפה, בשעה 13:31, משוחח עם המשיב 2, מתחת לבניין הסמוך לבניין בו ממוקמת דירת המתלוננת, המשיבים 2-3 אינם בנמצא וכזכור, כחצי שעה קודם לכן (12:57) נצפו המשיבים 1 ו-3 יוצאים יחד מדירת המשיב 3. כרבע שעה לאחר מכן (13:16) נצפים המשיבים 1 ו-2 פוסעים לעבר כיון דירת המתלוננת. בשעה 13:12 מתקיימת שיחה בת 12 שניות מהמשיב 2 למשיב 3. שמונה דקות לאחר מכן (13:24) נצפה המשיב 3 הולך לאותו הכיוון. בדיוק באותה השעה מתקשר משיב 2 למשיב 3. משעה זו ועד 14:05, לא מגיעות שיחות או יוצאות ממכשירו של המשיב 3. שש דקות לאחר מכן, מתנהלת שיחה 280 בה מתייחס המשיב 2 לנוכחות אדם אחר שנמצא איתו. השיחה מתקשרת היטב לאפשרות ביצוע עבירות התפרצות ("בפנים"; "סגור את הדלת"). המשיב 2 נשמע לוחש, דבר המתיישב כשלעצמו עם נסיון להסוואת הפעילות. הקשר הדברים ואמירת הביטוי "הלו הלו" מצביעה כי הדברים לא כוונו למשיב 1 (עימו התנהלה השיחה), אלא לאחר. קיימת סמיכות זמנים בין המועד בו נצפים כל המשיבים לפני השיחה ולאחריה; כולם נצפים ברחוב בסמיכות לבניין המתלוננת. כולם שבים יחד לדירת המשיב 3 בשעה 13:49. ולסיום: איש מהמעורבים לא נתן הסבר לשיחה, או למעשיו ולמיקומו במועד הרלבנטי. המסקנה המתבקשת היא כי אותו אחר הוא המשיב 3, חברו של המשיב 2.

משיבים 2 ו-3 נצפו בדרכם חזרה לדירת המשיב 3 כשכיסיהם תפוחים

25. בשעה 13:49 נראים כל השלושה הולכים יחדיו מכיוון בנין 27 חזרה לכיוון דירת המשיב. כסיהם של המשיבים 2-3 נצפו "נפוחים".

26. נתתי דעתי לטענות המשיב 3 על כך שעוקב 7004 ציין עובדה זו רק לגבי המשיב 2. איני סבורה כי יש לכך משקל של ממש בשלב דיוני זה. העובדה כי עוקב אחד הבחין בנתון שנעלם מעיני חברו אינה ראייה הפועלת בהכרח לטובת המשיב 3, נוכח העובדה כי יתכנו מיקומים שונים וזוויות ראייה שונות. הדברים ייבחנו במסגרת ההליך העיקרי. לצורך ההליך שלפני, די בכך שעוקב 7061 הבחין בעובדה זו גם לגבי המשיב 3 על מנת לקבוע כי קיימות ראיות לכאורה בנוגע לפרט עובדתי משמעותי זה. משמעותי הוא אף עיתוי ציון העובדה - בדרך חזרה לדירת המשיב, להבדיל מהמסלול הנגדי. ניתן בהחלט לקבוע כי כיסי המשיבים 2-3 נראו נפוחים בדרך חזרה לדירת המשיב 3, ולא נראו כך בדרך ממנה לכיוון הבניין בו ממוקמת דירת המתלוננת. לדברים יש משמעות - לא מבוטלת, ובעיקר כאשר (גם) לגבי עניין זה לא מסרו המשיבים גרסה המסבירה או שוללת הנתון האמור.

ההתקשרות לאורן, הגעתו לדירה כשברשותו ערכת שקילה וזכוכית מגדלת; והמצאות חלק מתכשיטי המתלוננת ברשותו

27. לאחר חזרת המשיבים לדירה מתקיים רצף שיחות, שתחילתו בשעה 13:55, בין המשיב 1 לאורן, בו מתבקש אורן להגיע, טוען כי זה ייקח כ-40 דקות ולבסוף מתייצב שם בשעה 14:47. על אורן נתפסו תכשיטים השייכים למתלוננת (ראו: מזכר מסומן נד'; מזכר מסומן לט'). נתפסו מספר חפצים נוספים, וביניהם זכוכית מגדלת (מזכר מסומן יח') ו"ערכת שטח למשקל תכשיטים ובדיקת זהב" (מזכר מסומן יז').

נסיונו של המשיב 3 להפטר מיתר תכשיטי המתלוננת

28. אעיר, כי לא הייתה מחלוקת בדבר קיומן של ראיות לכאורה בנוגע להשלכת הכוס והמצאות אקונומיקה ותכשיטים השייכים למתלוננת בתוכה, אך להשלמת התמונה נציין הדברים הבאים. ממילא, היחיד העונה על תיאור זה שהיה בדירת המשיב 3 הוא משיב זה (המשיב 1 אינו אתיפי; המשיב 2 לבש חולצה). על הקרקע נתפסה כוס וכן תכשיטים (עמ' 2 למזכר המסומן נז'). אלו זהו ברובם על ידי המתלוננת כשלה (מזכר מסומן נד'). המתלוננת אף ציינה כי חלק מהתכשיטים שינו את צבעם (הודעתה מיום 27.5.2019). על בגדי השוטר ועל בגדי משיב 3 נראו כתמי אקונומיקה (עמ' 3 למזכר המסומן נז').

29. נסיון זה להשלכת התכשיטים, בצירוף טבילתם בחומר משתך, מחזק אף הוא את הראיות שכנגד המשיב 3 בפרט וכנגד יתרת המעורבים בכלל. בדברים אלה יש על מנת ללמד לא רק על נסיון להסוות את המצאות התכשיטים בדירתו, אלא, ועל אף פרק הזמן הקצר שהיה ברשותו של המשיב, גם על נסיון לטשטש סימנים העשויים לקשור מי מהנוכחים בדירה לתכשיטים עצמם, שהרי מדוע להניחם בתוך אקונומיקה? די היה בהשלכתם.

המצאות כלי פריצה בחזקת המשיבים 2 ו-3

30. זאת ועוד: מעבר לכל המפורט לעיל, קיימת ראיה משמעותית הקושרת את המשיבים 2 ו-3 להתפרצות לדירת המתלוננת. לדלת הכניסה לדירה זו - מנעול צילינדר (ראו: דו"ח מסכם מז"פ, מסומן ב'). במהלך בדיקה שנערכה נחשף בתוך מנגנון הצילינדר רדיד אלומיניום (ראו: דו"ח מסכם מז"פ, מסומן ה'). אשר למשיב 2: ממזכר המסומן יב' עולה כי החזיק בנעלו שני חלקי מתכת חרוטים "באורך דומה למפתחות". בענינים של אלה נערכה חוות דעת מומחה לפיה מדובר בכלי פריצה. במסגרתה של חוות הדעת צוין, כי רדידי האלומיניום משמשים לפתיחת מנעולי צילינדר מחורצים. המשיב 2 טען בפני השוטר מספר פעמים, כי כבר נערך עליו חיפוש, ולאחר שזה לא שעה לטענתו, וערך חיפוש במסגרתו נתפסו הרדידים, טען המשיב כי מדובר ב-"סתם ברזל" (מזכר מסומן יב'). בהודעתו מסר גרסה שונה: לדבריו, הברזלים מיועדים להסרת יבלות ברגלו, וכי חברתו ראתה אותו מסירן בדרך האמורה. חברתו של המשיב 2, רח', לא אישרה כי ידוע לה על דרך טיפול כלשהי של המשיב 2 ביבלות בכף רגלו. גרסת ה"פדיקור", על פניה, כבושה ונסתרה בדברי חברתו של המשיב 2. עוד אציין, כי גרסה זו בעייתית כשלעצמה, שכן, אם זו תכליתם של המכשירים, אין הצדקה לאחסנם בנעליו של המשיב; קל וחומר לצעוד כשהמכשירים בתוכן.

31. בנוסף, וכעולה מרשימת המוצגים, נתפס בדירת המשיב מוצג שסומן T 0666834, ואף אליו התייחסה חוות הדעת שלעיל. מוצג זה עניינו קופסת פלסטיק ובה התקן להכנת חריצים ברדיד האלומיניום ומיועד, כך על פי המומחה, לפתיחת מנעולי צילינדר. מוצג זה נקשר ישירות למשיב 3, שכן נתפס בארון הבגדים בדירתו. אעיר, כי עיינתי בשלוש הודעות המשיב 3, ולא מצאתי כי נחקר ספציפית בנוגע למוצג האמור (אף כי לטענת המשטרה נכח במהלך כל החיפוש ואף כי נשאל באופן כללי לגבי כל החפצים שנתפסו בדירתו). (3). גם חברתו לא נדרשה לעניין זה. על אף האמור, מדובר בראיה משמעותית, הנקשרת לאופן ההתפרצות לדירת המתלוננת.

המצאות סכומי כסף על גופו של המשיב 3

32. בדירת המשיב 3 נתפס סכום כסף גדול יחסית. נזכיר, כי מדירת המתלוננת נגנב סכום של כ-5,000 ₪. על גופו נתפס סכום של 3,350 ₪; בחדר השינה - 6,560 ₪; כן נתפסו 500 יורו ושלושה דולרים (ארה"ב). המשיב טען כי

מקורו של סכום זה הוא בחסכון ובזכייה ב-"ווינר", אך תשובה זו נאמרה לאחר שהמשיב בחר בזכות השתיקה כמענה לשאלה קודמת האם אי פעם זכה בפרס כספי או בהגרלה. חברתו אמנם העלתה סברה כי מדובר בכסף המיועד לתשלום דמי שכירות, אך המשיב לא העלה גרסה זו ויצוין כי דמי השכירות אותם שילמו השניים (₪ 3,200) ממילא נמוכים משמעותית מהסכום שנתפס בחזקתו).

33. אציין, כי על גופו של המשיב 2 נתפס סך 3,590 ₪. נטען, כי מדובר בכסף שהיה מיועד לשחרר את האופנוע שלו ממגרש החניה ורובו - מקורו באימו. האם נחקרה ואכן אישרה כי מסרה למשיב 2 סך 3,000 ₪ כשבוע לפני כן. לפיכך, ועל אף כי לטענתה אמר לה כי הסכום נדרש לשם תשלום דמי שכירות, לא מצאתי כי ניתן לתת משקל ראייתי לעובדת המצאות הסכום האמור על המשיב. על המשיב 1 נתפס סך של 100 ₪ בלבד.

סתירות בגרסת המשיב 2 ושקרים שהוכחו בראיות פוזיטיביות בנוגע לנושאים מהותיים

34. נמצאו סתירות משמעותיות בין גרסתו של המשיב 2 לבין הראיות בתיק. ראשית, בחקירתו הראשונה, מסר המשיב 2 כי הוא אינו מכיר את המשיב 1, ואף כי פגש בו מספר פעמים אצל המשיב 3, הוא אינו יודע את שמו. גרסה זו נסתרת בקשרים הטלפוניים שבין שני משיבים אלה, לרבות שיחה מס' 280. שני משיבים אלה מתועדים הולכים יחדיו, בסמוך למשיב 2 (ראו דוחות העיקוב וכן תמונות שצולמו על ידי עוקב 7004). מבדיקת מכשיר הטלפון של המשיב 1, עולה כי מספרו של המשיב 2 שמור אצלו תחת השם "איציק" (כך מכונה המשיב 2 על ידי סביבתו; ראו סעיף 10 למזכר המסומן נז'). קיימת בעייתיות אף בגרסת המשיב 2 בנוגע להימצאותו בביתו טרם הגעתו לבית המשיב 3. זו נסתרה לא רק על ידי דוחות העיקוב, אלא אף על ידי חברתו. לדבריו, בהודעתו מיום האירוע, הגיע לדירת המשיב 3, כדי לבקר ולעשות סידורים. שם שהה רק כדי להעביר את הזמן עד לפתיחת מגרש בו אוחסן אופנועו. כאמור, העוקבים הבחינו במשיב זה מחוץ לדירת המשיב 3. עוד לטענתו, היה קודם מעצרו בביתו, ומשם הגיע לביתו של המשיב 3. לדבריו, חברתו רח' תוכל לאשר הדברים. אלא שזו נחקרה וכל שמסרה היה כי המשיב 2 התקשר אליה סמוך לשעה 13:00 ובאותו יום לא ראתה אותו וסברה כי הוא נמצא בעבודתו.

שמירת המעורבים על זכות השתיקה

35. כל המשיבים נחקרו שלוש פעמים. כך גם אורן. כולם, ככלל, למעט משיב 2 בגרסתו הראשונה, שמרו על זכות השתיקה בנוגע לרוב השאלות שהופנו אליהם.

36. בהודעתו הראשונה של המשיב 1 שמר על זכות השתיקה, בטענה כי אביו הופלל על ידי המשטרה. בהודעתו השניה של המשיב 1, במסגרתה נחקר אף בנוגע להתפרצויות אחרות, טען כי מדובר בשטויות, הודיע כי שומר על זכות השתיקה, ובמקביל טען כי השוטרים היו אלימים כלפיו פיזית וכי לא הבחין במה שנתפס אף כי נכח במהלך החיפוש. ליתר השאלות הגיב בשמירה על זכות השתיקה. המשיב 1 לא ענה על כל שאלה והגרסה הפוזיטיבית היחידה שנתנה בהודעתו האחרונה היא במענה להטחת המצאות דנ"א שלו בדירה, אותה הכחיש, ולאחר מכן שב לשמור על זכות השתיקה.

37. המשיב 2 שמר לחלוטין על זכות השתיקה בהודעותיו מהימים 29.5.2019 ו-4.6.2019. בהודעתו הראשונה מסר גרסה בנוגע להימצאותו בדירת המשיב 3 ומעשיו ביום האירוע - גרסה זו נסקרה לעיל.

38. המשיב 3 שמר אף הוא על זכות השתיקה. בחקירתו הראשונה, מיום 22.5.2019, לא הגיב, לרוב, לשאלות שהופנו אליו, למעט בעניין הסכומים שנתפסו בדירתו ובחזקתו. עוד טען כי עבד אצל דודו, בשם דני, אך טען כי אינו זוכר את מס' טלפון של אותו דוד. בהודעתו השניה מסר כי הסמים שלו וכי "מצא אותם בפארק", וכי הוא וחבריו מעשנים סמים אלה. בהקשר זה, ציינה חברתו של המשיב 3, ר', כי הוא אינו "אוהב סמים בשיט". לגבי המשקל - לא מסר משיב 3 פוזיטיבית כי אינו שלו, אלא הפנה לטענות שהועלו קודם לכן בהליך מעצר הימים מיום 23.5.2019 בנוגע לטיב החיפוש ולחוקיותו. עוד ציין, כי לא יתייחס למה שלא נתפס בבית שלו וכי ברשותו קבלות לכל החפצים שנתפסו בדירתו. אשר להשלכת הכוס - טען כי אינן יודע על מה מדובר. בהודעתו האחרונה - שתק ולא ענה לכל שאלה שהופנתה אליו.

39. אורן הגיב לשאלות שהופנו אליו במהלך חקירתו הראשונה והשלישית במילים "אין לי מה להגיב". בחקירתו השניה, מיום 28.5.2019, למעט טענות בדבר התנהלות השוטרים ואלימות שהופנתה כלפיו, פעל באופן דומה.

40. כידוע: "בהעדר טעמים סבירים ואמינים באשר להחלטה לשמור על זכות השתיקה, תהווה שתיקתו של נאשם משום ראיה המחזקת את יתר הראיות 'הפוזיטיביות' הקיימות נגדו, ובכלל זה מדובר גם בחיזוק לראיות הנסיבתיות הפועלות לחובתו" (ראו: ע"פ 8823/12 **שבתאי נ' מדינת ישראל**, פסקה 29 (01.07.2014)). טעמים אלה אינם בנמצא.

תשתית ראייתית נסיבתית

41. תשתית לכאורית למעצר עד תום ההליכים יכול שתמצא אף בראיות נסיבתיות, מקום שהן מצטברות לכדי מסכת ראייתית רצופה ובעלת משקל שיש בה פוטנציאל להרשעה (בש"פ 3484/14 **מדינת ישראל נ' אלון חיימוב** (22.5.2014)).

42. הרשעה על יסוד מארג נסיבתי בלבד אפשרית, ובלבד שהמסקנה המרשיעה העולה ממנו "גוברת באופן ברור והחלטי על כל תזה חלופית כך שלא נותרת מסקנה סבירה אחרת". בחינתן של ראיות נסיבתיות תעשה לא רק דרך בחינת משקל כל ראיה לגופה, אלא לאור כמות הראיות, צירופן זו לזו "ובחינתן כמקשה אחת" (ע"פ 2132/04 **קייס נ' מדינת ישראל** (28.5.2007)). עניינו של כל אחד מהמשיבים אינו מנותק מעניין יתר המעורבים, ובחינת המצרף הראייתי תבחן על יסוד מכלול הראיות הנוגע לכולם, לרבות עניינו של אורן.

43. ומהכלל, לענייננו:

א. **בחזקת משיבים 2 ו-3 נתפסו כלי פריצה המתאימים לאופן בה נפרצה דירת המתלוננת:** אין מחלוקת כי הדירה נפרצה. במנעול הדירה נמצא חלק מרדיד אלומיניום. בנעל המשיב 2, שנטען

כי הוא אחד משני הפורצים לדירה, נתפסו שני חלקי מתכת. על פי חוות דעת מומחה, אלה משמשים ככלי פריצה. גרסת המשיב 2 בנוגע לכך שמדובר במכשיר המשמש אותו להסרת יבלות ברגליו אינה סבירה, ואף אם כך היה, אין המדובר בחפץ שסביר כי יוחזק בנעל. גרסה זו אף נסתרה על ידי חברתו. בארון דירת המשיב 3 נתפס התקן להכנת חריצים ברדיד האלומיניום. על פי גרסת חברתו של המשיב 3, רק לה ולו מפתח לדירה ואף בעלת הדירה מסרה כי לא נמסרו מפתחות ליחידת הדיור בתקופה האחרונה.

ב. **העדר הסבר לקשרים בין כל המעורבים או סתירות משמעותיות בנוגע לקשר זה:** לגרסת חברתו של המשיב 3 היא אינה מכירה חברים שלו שהם לא אתיופים. משיב 1 אינו אתיופי. משיבים 1 ו-3 וכן אורן לא ענו לשאלות מהו הקשר ליתר המעורבים. על-אף טענתו של המשיב 2 לפיה הוא אינו מכיר את המשיב 1, הוכח קשר טלפוני ביניהם, לרבות השיח שנקלט בשיחה שמספרה 280. גרסתו של המשיב 2 לפיה נכח רק בדירת המשיב 3 - נסתרה.

ג. **שיחה 280:** כמפורט לעיל, מדובר בשיחה המתיישבת היטב עם מעורבות בעבירת התפרצות: עניינה בכניסה למקום ובסגירת דלת. השיחה נערכת בין המשיב 1, העומד מתחת לבניין הסמוך לדירת המתלוננת. המשיב 2 והמשיב 3 אינם נצפים במקום אחר במהלך פרק זמן זה.

ד. **מחקרי התקשורת** מצביעים על קשר ברור בין המשיבים ובין המשיב 1 לאורן; במקביל, במהלך אירוע ההתפרצות ובסמוך לו לא מתבצעות כל שיחות שהן, אלא רק בין שלושת המשיבים. שיחות אלו פורטו לעיל. נוסף, כי למכשיר המשיב 2 מתקבלות בשעה 13:40 ו-13:43 שתי שיחות מטלפון המשויך לחברתו; שיחות אלו לא נענות, ומשכן אפס שניות. המשיב 2 מתקשר לחברתו רק בשעה 13:52, לאחר שהשלושה נצפים בדרכם חזרה לדירת המשיב 3. אף המשיבים 1 ו-3 לא מנהלים שיחות בפרק זמן זה. השיחה הבאה ממכשיר הפלאפון של המשיב 1 היא לאורן (בשעה 13:55). השיחה הבאה מטעם המשיב 3 היא בשעה 14:05.

ה. **סמיכות בזמן ובמקום לדירת המתלוננת ביום ההתפרצות:** כל השלושה ממוקמים באזור דירת המתלוננת לפני שיחה 280. כל השלושה נצפו הולכים חזרה - ביחד - לדירת המשיב לאחר שיחה זו.

ו. **כיסיהם של משיבים 2-3 נראו "נפוחים" במהלך דרכם חזרה לדירת המשיב 3.** כיסים אלה לא נצפו במצב האמור בדרכם מדירת המשיב. מצב זה מצביע על נפח משמעותי שכן בהינתן אחרת, לא ניתן היה להבחין בפרט זה. עניין זה מתיישב עם החזקת התכשיטים על גופם של המשיבים 2 ו-3.

ז. **הגעתו של אורן לדירת המשיב 3 לאחר ששיחה שיזם המשיב 1 ויוצא כשברשותו חלק**

מתכשיטי המתלוננת: בסמוך לשובם של המשיבים לדירה, נערכת שיחה בין המשיב 1 לאורן. אורן מגיע לדירה וכשהוא יוצא ממנה - נתפסים עליו משקל, זכוכית מגדלת וחלק מתכשיטי המתלוננת.

ח. **הותרת תכשיטים נוספים בדירת המשיב 3 ונסיונו להפטר מהם ולהשמיד ראיות פורנזיות באמצעות אקונומיקה:** חלקם האחר של תכשיטי המתלוננת הושלך, בתוך כוס המכילה אקונומיקה, על ידי המשיב 3.

ט. **לסכומי הכסף שנתפסו על המשיב 3 לא ניתנו הסברים מניחים את הדעת.**

44. בהקשרן של בחינת ראיות נסיבתיות נקבע בפסיקה מבחן תלת שלבי: בשלב הראשון על בית המשפט לבחון כל ראיה נסיבתית בפני עצמה ולקבוע אם יש בה כדי לבסס ממצא עובדתי מסוים, תוך הערכת עוצמתה ומהימנותה. בשלב השני בית המשפט בוחן אם מסכת הראיות כולה מקימה מסקנה לכאורית בדבר אשמו של הנאשם, וזאת בין היתר בהתבסס על ניסיון החיים, היגיון ושכל ישר. כאמור לעיל ובצירוף כל הנסיבות שפורטו - מסקנה זו מתגבשת בעניין המשיבים 2 ו-3.

אי מסירת הסבר חלופי

45. בשלב השלישי, עובר הנטל לנאשם להציע הסבר חלופי העולה בקנה אחד עם המארג הראייתי, הסבר שיש בו כדי לשלול את ההנחה המפלילה העומדת לחובתו ולעורר ספק סביר בדבר אשמו וכבר נקבע כי: "אין די בהסבר תיאורטי דחוק שאינו מתקבל על הדעת, ובפרט כזה אשר אינו מתייחס למכלול הראיות המצטבר כי אם תוקף כל ראיה נסיבתית בפני עצמה" (ע"פ 8808/14 פחימה נ' מדינת ישראל, פסקה 41 (10.1.2017)).

46. פרשנו את מארג הראיות הקיים בפרשה. זה נבדק במשותף לגבי כל המעורבים, וכמסכת כוללת. בנוגע להתפרצות. כעת, ובהתאם למבחני הפסיקה, "עובר הכדור למגרשם" של המשיבים. אלא שאיש מהמעורבים לא מסר הסבר למכלול הראיות המפלילות העומדות כנגדו והמשיבים 2 ו-3, ככלל, שמרו על זכות השתיקה. לא ניתן "הסבר חלופי מניח את הדעת" המתיישב עם הימצאותם של המשיבים 2-3 ברחוב; לשיחה שבין המשיב 1 למשיב 2; לפריטים שהוטמנו בכיסי המשיבים 2-3 בדרכם חזרה לדירת האחרון; להמצאות התכשיטים בדירת המשיב 3 ובחזקת אורן וכן לסיבת ניסיונו של המשיב 3 להפטר מהם. כל הסבר שיינתן בעתיד, ככל שיינתן, הוא כבוש וככזה - נגרע משקלו (ע"פ 10477/09 מובארק נ' מדינת ישראל (10.4.2013)).

התייחסות לטענות ספציפיות מטעם המשיב 3

47. אכן, כטענת המשיב 3, המשיב 3 אכן לא נראה מגיע לדירה 29. כך גם לא המשיב 2. משיבים אלה לא נצפו במקום אחר בדקות בהן בוצעה ההתפרצות אליבא דכתב האישום. השניים בחרו שלא לשתף בדבר מיקומם ומעשיהם בשעה האמורה, אך נראו ביחד, ולו לפרקים, בדרך הלוך, ובחזור, הלכו יחד, בבחינת "בלתי אם נועדו". לכל האמור לעיל, לא ניתן הסבר, לכך יש להוסיף כי הדירה בה נתפסו חלק מתכשיטי המתלוננת היא דירתו של המשיב 3. אורן

יוצא מדירה זו כשבידו חלק מתכשיטי המתלוננת. תיאום הגעתו של אורן לדירתו, והעברת התכשיטים מיד ליד בנוכחותו ובמעונו, יש בהם כדי לקשרו, כשלעצמם, שכן קשה להניח כי פעולה עבריינית מסוג זה תתבצע במשכנו של אדם, ללא ידיעתו או הסכמתו.

48. עיינתי בפסיקה שהוגשה מטעמו של בא כוחו של המשיב 3, אך לא השתכנעתי כי יש בה כדי לסייע למרשו. בעניין עמ"ת (ת"א) 65236-06-18 **גטהון נ' מדינת ישראל** (5.7.2018) נקבעה חולשה ראייתית נוכח העובדה כי העורר נקשר לאירוע פריצה אך דרך דנ"א שנתפס על רדיד אלומיניום, חפץ נייד. המסכת הראייתית הקושרת המשיבים למיוחס להם רחבה יותר. בעניין עמ"ת (ב"ש) 58976-07-14 **מסאלמה נ' מדינת ישראל** (8.6.2015) אכן נקבע כי חולשה ראייתית עשויה להוביל לקביעת תנאי שחרור מקלים. על כך אין מחלוקת, אלא שחולשה ראייתית כאמור לא נמצאה בענייננו. אשר לבש"פ 3774/15 **פלוני נ' מדינת ישראל** (8.6.2015), אכן, פעמים רבות משתמשים עבריינים בקודים בנוגע לטיב הפעולה האסורה או החפץ האסור. פענוח הקוד נעשה בדיעבד, לאחר תפיסת החפץ האסור או הבנת טיב הפעולה האסורה. בענייננו, עצם מציאת תכשיטי המתלוננת משליכה על פענוח השיח שבין המשיב 1 ו-2 וגיבוש המסקנה כי הנאמר בו בנוגע לכניסה ולבקשה לסגור הדלת קשור להתפרצות לדירה.

טופס החיפוש שנערך בדיעבד

49. את הטענות לגבי מילוי הטופס החיפוש בדיעבד יש לבחון בתיק העיקרי. בהנתן כי דוחות הפעולה נכתבו בזמן אמת, לא מצאתי כי עניין זה משליך על עצמת הראיות בשלב הנוכחי (ראו גם החלטת כבוד השופט כהן בהליך מעצר הימים בעניין עמידה בדרישת החוק בנוגע לעדים מיום 30.6.2019; החלטת כבוד השופט נחמיאס מיום 23.5.2019, עמ' 18, ש' 4).

טענת האפליה נוכח אי הגשת כתב אישום ובקשת מעצר כנגד אורן

50. על פני הדברים, על פי עובדות כתב האישום, לא ניתן לייחס לאורן עבירת התפרצות. ואכן, עיון בראיות שבתיק מעלה כי אכן קיים קושי לייחס לו שותפות בעבירה זו, שכן אלו מצביעות על מעורבותו בשלבים מאוחרים יותר. נמסר, כי בכוננת המאשימה להגיש נגדו כתב אישום, בכפוף להליך שימוע, בגין עבירות אחרות (ראו דברי ב"כ המבקשת בעמ' 2, ש' 13-17 לפרוטוקול הדיון). בנסיבות אלו, איני סבורה כי יש מקום לקבוע, כי בשחרורו יש על מנת להקים טענה בדבר אפליית יתר המשיבים. עוד אציין, כי עיון בגליון הרישום הפלילי של אורן מעלה כי הרשעתו האחרונה היא משנת 2005, בעוד עברם הפלילי של יתר המשיבים הוא מכביד יותר, והרשעותיהם האחרונות הן משנת 2018-2019.

סיכום של דברים

51. נמצאה תשתית ראייתית מספקת לעניין עבירות קשירת הקשר, ההיזק לרכוש, ההתפרצות והגניבה. באשר לעבירת החזקת כלפי הפריצה, זו יוחסה בטעות למשיב 3 ולא למשיב 2, אף כי נתתי דעתי לעובדה כי מעובדות כתב האישום עולה כי השניים החזיקו כלי פריצה במהלך ההתפרצות לדירת המתלוננת. אין מחלוקת בדבר קיומן של ראיות לכאורה בנוגע להכשלת השוטר (בדרך של השלכת התכשיטים) ולהחזקת סמים שלא לצריכה עצמית בלבד.

עילות המעצר

עילת המסוכנות

52. כידוע, עבירת התפרצות ממוקמת ברף הגבוה של עבירות הרכוש וטומנת בחובה פוטנציאל להתלקחות אלימה (בש"פ 45/10 **מסארה נ' מדינת ישראל**, פסקה 6 (8.1.2016)). במקרה דנן, יש לציין, כי מהדירה נגנב רכוש רב וכן סכום כסף בלתי מבוטל. עוד יש לציין לחומרה שימוש במכשירי פריצה; הוונדליזם שהתבטא בשבירת דלת הכניסה והדלת הפנימית בדירה; התכנון המוקדם; השותפות בין המשיבים במהלך ביצוע העבירה ומעורבותו של אחר, לכאורה, בנסיון "גלגול" הלאה של הרכוש הגנוב.

53. המשיבים שמרו (לרוב) על זכות השתיקה בחקירותיהם. לדברים רלבנטיות לא רק על עוצמת הראיות שכנגדם, ויש בהם גם כדי לחזק עילת המסוכנות (בש"פ 748/10 **איסקוב נ' מדינת ישראל**, פסקה 9 (18.2.2010)).

54. עילה זו מתחזקת נוכח עברם הפלילי של המשיבים 2 ו-3, שחלקו, כפי שניתן לראות, רלבנטי לעבירות דומות לאלו בהן הואשמו כעת.

55. למשיב 2 שלוש הרשעות קודמות. האחרונה בהן, מחודש דצמבר 2018, במסגרתה נדון לעונש מאסר בעבודות שירות למשך 45 יום וזאת בגין ארבע עבירות שימוש בסמים לצריכה עצמית. שתי ההרשעות הקודמות לה הן מבית משפט צבאי, בגין היעדרות מהשירות ללא רשות, בגין נדון המשיב למאסר לתקופות של 70 יום ושל 50 יום, בהתאמה. כמו כן לחובת משיב זה שני רישומים פליליים, ללא הרשעה, מבית המשפט לנוער. האחד, משנת 2011, השני, משנת 2013, אז הוטלו עליו צווי מבחן והתחייבויות בשל שישה תיקים שעניינם עבירות הסגת גבול פלילית, גניבה, תקיפה על ידי שניים, היזק לרכוש במזיד איומים, תקיפה סתם והחזקת סמים לצריכה עצמית.

56. למשיב 3 הרשעה מחודש ינואר 2019, בגינה נדון לעונש צופה פני עתיד ברובו, מאסר מותנה והתחייבות, וכן לקנס בסך ₪3,500, בגין עבירות התחזות לאדם אחר במטרה להונות והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. כן הורשע המשיב, בחודש יולי 2018, בעבירת סיוע לאחר מעשה, בגינה נדון לעונש מאסר מותנה ולקנס. עיון בכתב האישום המתוקן בתיק זה מלמד כי המשיב סייע לאדם אחר להימלט לאחר שזה התפרץ לדירה באמצעות שימוש ברדיד אלומיניום וגנב מתוכה תכשיטים. באוקטובר 2015 הורשע המשיב בעבירות סיוע לניסיון התפרצות, החזקת מכשירי פריצה והיזק לרכוש במזיד, שבוצעו ביולי 2014. המשיב נדון למאסר בפועל בן שבעה חודשים, למאסר מותנה ולקנס. בגין העבירה מושא ההרשעה השניה, תלוי ועומד כנגד המשיב 3 מאסר מותנה למשך חמישה חודשים, לגבי "כל עבירת רכוש" וניתן להפעלה בהליך בתיק העיקרי מושא בקשת המעצר.

57. למשיב 3 מיוחסת אף עבירת החזקת סמים שלא לצריכה עצמית בלבד. עבירה זו מקימה עילת מעצר סטטוטורית, ונדמה כי נסיבותיה מחזקות עילה זו. מדובר אמנם בסם מסוכן מסוג קנבוס, ולא בסמים "קשים" יותר, אך משקלו של הסם שנתפס הוא למעלה מ-61 גרם, והוא נמצא מחולק ל-13 שקיות. אעיר, כי גרסתו של המשיב לפיה מצא את הסמים בפארק, על פניה, אינה מתיישבת עם הגיון החיים והשכל הישר, שכן אין מדובר ברכוש אותו נוטים

להשאיר מאחור. ממילא, מדובר בגרסה כבושה, שנתנה אך בהודעה השניה של משיב זה, כאשר הוא נדרש לעניין הסמים שנתפסו בדירתו כבר במסגרת חקירתו הראשונה, ובחר לשמור על זכות השתיקה גם בנוגע לעניין זה.

עילת השיבוש

58. עילה נוספת, מובהקת, קמה בעניין המשיב 3. השלכת התכשיטים נעשתה במטרה למנוע מהשוטרים לתפוס אותם ולכך לוותה טבילתם באקונומיה, שניתן להניח (גם לכך לא ניתן הסבר מפי המשיב 3) כי נועדה לטשטש ממצאים פורנזיים הקושרים בינו ובין היתר המשיבים לתכשיטים אלה, ומשם להתפרצות. מדובר בשיבוש חמור, המעיד על תעוזה ואף לכך יש ליתן את הדעת. כאמור לעיל, למשיב הרשעה בעבירת הכשלת שוטר מינואר 2019.

חלופת המעצר

59. נמצא קיומן של ראיות לכאורה. עילות מעצר - קיימות אף הן והכל כמפורט לעיל.

60. אשר לחלופה: על בית המשפט, תמיד, להידרש לשאלה האם ניתן להשיג את מטרת המעצר, "בדרך של שחרור בערובה ותנאי שחרור שפגיעתם בחירותו של הנאשם פחותה" (סעיף 21(ב)(1) חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), תשנ"ו-1996).

61. על אף חומרת העבירות המיוחסות למשיבים, על נסיבותיהן, עילת השיבוש הנוגעת למשיב 3, ולאחר שנתתי דעתי לעברם הפלילי, אני סבורה כי יש מקום לבחון אפשרות חלופת מעצר בעניינם, טרם קבלת החלטה סופית בנוגע לשאלת מעצרם. אלא שבנסיבות העניין יש לבחון אפשרות זו באמצעות הגורם המקצועי, שירות המבחן, ולא באולם בית המשפט.

ניתנה היום, ה' תמוז תשע"ט, 08 יולי 2019, בהעדר הצדדים.